

หมี่เหม็น

Litsea glutinosa (Lour.) C.B.Rob.

ชื่ออื่น

กำปรนบาย (ชอง - จันทบุรี); ดอกจุ่ม (ลำปาง); ตังสีไพร (พิษณุโลก); ทังบวน (ปัตตานี); มัน (ตรัง); มะเย้อ ยุบเหยา (ภาคเหนือ, ชลบุรี); มือเบาะ (มลายู - ยะลา); เส่ปียซู้ (กะเหรี่ยง - แม่ฮ่องสอน); หมี่ (อุดรธานี, ลำปาง); หมูเหม็น (แพร่); อีเหม็น (กาญจนบุรี, ราชบุรี); หมูทะเลง (จันทบุรี)

ชื่อสามัญ

Boll beech

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดกลาง ไม่ผลัดใบ สูง 5 - 15 เมตร เปลือกต้นสีน้ำตาล ลำต้นแก่แตกเป็นร่องต้นตามยาว กิ่งอ่อนมีขนละเอียด ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปวงรีแกมขอบขนานหรือรูปไข่กลับ หรือค่อนข้างกลม มักออกเป็นกลุ่มหนาแน่นที่ปลายกิ่ง กว้าง 5 - 9 x 10 - 20 เซนติเมตร ปลายใบกลมหรือเรียวแหลม โคนใบสอบเป็นคريب หรือกลม ขอบใบเรียบ หรือเป็นคลื่นเล็กน้อย ผิวใบด้านบนเกลี้ยงเป็นมัน ด้านล่างมีขน ก้านใบยาว 1 - 2.5 เซนติเมตร มีขน ใบประดับ 4 ใบ มีขน เนื้อใบค่อนข้างหนา มีกลิ่นหอมเฉพาะตัว ดอก ออกเป็นช่อแบบซี่ร่มตามซอกใบ แยกเพศอยู่คนละต้น ไม่มีกลีบดอก ช่อดอกเพศผู้มี ดอกย่อย 8 - 10 ดอก กลีบรวมลดรูปเหลือ 1 - 2 กลีบ หรือไม่มีเลย รูปขอบขนาน ขอบกลีบมีขน เกสรเพศผู้มี 9 - 20 อัน กลีบเลี้ยงรูปกลม มี 4 กลีบ อับเรณูเป็นแบบฝาเปิด ช่อดอกเพศเมียกลีบรวมลดรูปเหลือเพียงเล็กน้อย หรือไม่มี ก้านช่อดอกยาว 2 - 6 เซนติเมตร กลีบเลี้ยงมี 4 กลีบ แยกกัน ผล สดรูปทรงกลม ผิวมัน เรียบ ผลอ่อนสีเขียว แก่สีม่วงเข้มเกือบดำ ก้านผลมีขน มีเมล็ดเดี่ยวแข็ง

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

กระจายทั่วไปตามป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง และชายป่าเต็งรัง

การใช้ประโยชน์

งานสมุนไพร ไม้พิน

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - ตุลาคม ให้ดอกสีเหลือง